

[Tinning]

Morten Svendsen har anket Randers kommunes afgørelse til amsankenævnet den 8. september 1982 og modtog amsankenævnets afgørelse den 8. december 1982.

I afgørelsen stadfæster ankenævnet socialforvaltningens beslutning om at meddele afslag på udbetaling af hjælp efter bistandslovens § 38. Dog opfordrer ankenævnet socialforvaltningen til i samarbejde med arbejdsformidlingen at skønne over, hvornår Morten Svendsen igen står til rådighed for arbejdsmarkedet, til trods for at han har stempet på arbejdsformidlingen siden den 11. august 1982.

Spørgeren er bekendt med, at ministeren hverken kan eller vil tage stilling til konkrete enkeltsager. En principiel besvarelse af spørgsmålet er derfor fuldt tilstrækkelig.

Socialministeren (Palle Simonsen):

Først skal jeg bekræfte, som hr. Tinning også selv anfører i begrundelsen, at jeg ikke kan tage stilling til en helt konkret sag, som hr. Tinning har taget udgangspunkt i.

Jeg kan generelt om reglerne i bistandslovens § 38 sige, at ydelse af kontanthjælp forudsætter, at såvel den, der søger hjælpen, som ægtefællen i tilstrækkelig grad har udnyttet sine arbejdsmuligheder. Som eksempel på, hvordan det kan godtgøres, at arbejdsvenen er udnyttet, nævnes der i § 38 attestation fra arbejdsformidlingen om, at der ikke kan anvises ansøgeren arbejde. Hvis et rimeligt arbejdstilbud, som ansøgeren har afslået, stadig står ved magt, foreligger der en situation, hvor en ansøger ikke anses for i tilstrækkelig grad at have udnyttet sin arbejdsmulighed, og hvor der derfor må gives afslag på kontanthjælp. Attestation om, at arbejdsformidlingen ikke kan anvise arbejde, er imidlertid ikke tilstrækkelig godtgørelse af, at man har udnyttet sine arbejdsmuligheder, hvis der fra anden side er fremskaffet et arbejdstilbud, som stadig væk står ved magt.

Tinning (VS):

Jeg skal først bekræfte – som også socialministeren var inde på – at jeg sådan set ikke er interesseret i at føre en diskussion lige præcis om Morten Svendsenovre i Randers, men derimod i at tage en lidt mere principiel diskussion.

Socialministeren starter med at bekræfte det, jeg selvfølgelig regnede med ville blive bekræftet, for det er et rent citat af bistandslovens § 38, der indgår i spørgsmålet. Det er der sådan set ingen grund til at snakke så meget om. Ministeren bekræfter, at det sådan set er rigtigt nok, men siger samtidig, at hvis man har fået et rimeligt arbejdstilbud, som stadig står ved magt, så har man ikke udnyttet sine arbejdsmuligheder i tilstrækkelig grad. Så er vi selvfølgelig ude i et område, hvor det er nuancerne, der begynder at bestemme, for der er jo mange, som kan komme med arbejdstilbud, som stadig står ved magt. Der er vel i og for sig også mange, som kan prøve at tage stilling til, om det er et rimeligt arbejdstilbud.

Nu forstår jeg, at det ikke er arbejdsformidlingen, vi snakker om, for arbejdsformidlingen har netop attesteret, at der ikke umiddelbart kunne anvises arbejde til vedkommende. Så må det være nogle andre, som er kommet med et rimeligt arbejdstilbud. Jeg vil godt som det ene tillægsspørgsmål spørge socialministeren, om ikke vi kunne få det uddybet en smule.

Jeg vil godt stille et andet tillægsspørgsmål. Hvis man i en situation, hvor en klient er tilmeldt arbejdsformidlingen og dér går og stempler og ikke kan få anvist arbejde, påbegynder udbetaling af bistandshjælp, eventuelt påbegynder udbetaling af bistandshjælp med tilbagebetalingsklausul på, er det så ikke sådan, at det kan man ikke lige pludselig ændre? Man kan ikke 14 dage efter lade være med at udbetale den bistandshjælp, medmindre – selvfølgelig – der er sket en eller anden afgørende ændring i pågældendes situation.

Socialministeren (Palle Simonsen):

Jeg tror, jeg kan svare samlet på de to spørgsmål. Attestation fra arbejdsformidlingen er det, der er nævnt som eksempel i forbindelse med fortolkningen af § 38. Det, der er afgørende, er, at der i stor udstrækning anvises arbejde uden om arbejdsformidlingen, og at man har mulighed for som person selv at prøve at udnytte sine arbejdsmuligheder. Derfor kan der meget vel foreligge et eksempel på, at der er et konkret arbejdstilbud, som arbejdsformidlingen ikke har præsteret, men som har kunnet skaffes fra anden side. Hvis vedkommende ikke udnytter det